

EPÄTOIVOINEN RUKOUS

Miten monella on tullut epätoivoinen olo auton kanssa? Kun asuimme Espanjassa, korjautin autoa viidessä eri kaupungissa! Kerran auton moottori hajosi, kun olimme koko perhe puolimatassa Espanjasta Ranskaan! Miten monella on tullut epätoivoinen olo puolison kanssa? Entä seurakunnan kanssa? Tai uskonelämän kanssa? Miten moni on kärsinyt masennuksesta? Miten monelta lääkäri on ottanut ajokortin pois tai kieltänyt lähtemästä autolla isolle tielle? Miten moni syö masennuslääkkeitä?

Tässä puheessa pohditaan, miten kristittyjen tulee toimia, kun kaikki on pimeää.

Psalmi-ilta on tulossa. Rakastan psalmeja, ne ovat upeaa runoutta! Niiden kauneutta ja ilmaisuvoimaa ihailevat monet sellaisetkin, jotka eivät usko niiden sisältöön. Ne ovat kirjallisuuden helmiä. Niissä on rehellisyyttä, aitoja tunteita, rosoa, elämänmakua. Psalmi antavat sanat, joilla voit esittää asiasi Jumalalle.

Psalmi kuvaavat usein kärsivän ihmisen rukousta: lähes kolmasosassa psalmeista on ahdistusta. Jeesus rukoili ristillä psalmin 22 sanoin: ”Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit”. Psalmeissa on kuitenkin melkein aina toivoa – jossain muodossa. ”Näen sinut.”, ”Tulen näkemään sinut.”, ”Olet kanssani.” Myös psalmi 22 päättyy ylistykseen.

Psalmi 88 on pysäyttävä kokemus: siitä ei löydy lainkaan toivoa, ainakaan päällisin puolin. Edellisessä psalmissa iloitaan, sen pohjalta on tehty virsi Lähteeni on kaikki sinussa. Psalmi 89 ylistetään. Mutta psalmi 88 on Jukka Norvannon mukaan kaikkein surullisin ja lohduttomin psalmi. Luen psalmin 88 kokonaan:

Epätoivoisen rukous

1 Korahilaisten psalmilaulu. Laulunjohtajalle. Kuorolauluna laulettavaksi. (33 käännetty: lauletaan kuin Sairausta) Erahilaisen Hemanin virsi. Herra, Jumalani, pelastajani, päivällä minä huudan sinua avuksi, yölläkin käänny sinun puoleesi.

2 Nouskoon rukoukseni sinun kasvojesi eteen, kallista korvasi minun huutoni puoleen!

3 Paljon, ylen määrin olen kärsinyt, olen tuonelan kynnyksellä.

4 Toistenkin mielestä olen valmis hautaan. Minä olen kuin voimansa menettänyt soturi,

5 olen jäänyt yksin, kuin olisin jo kuollut. Minä virun kuin kaatuneet haudoissaan -- nuo, joita sinä et enää muista, joita kätesi ei auta.

6 Sinä olet syössyt minut syvyyksien perille, pimeään, pohjattomaan kuiluun.

7 Sinun vihasi on raskaana ylläni, sinun aaltosi vyöryvät pääni päällä. (sela)

8 Sinä olet karkottanut ystävät luotani, niin kammottavaksi olet minut tehnyt. Olen kuin vanki, en pääse vapaaksi. [Job 19:13-20+]

9 Ahdingossani minä itken silmäni kuiviin, kaiken päivää huudan sinua, Herra, ja ojennan käsiäni sinua kohti.

10 Ethän sinä kuolleille tee ihmeitä, eivät varjot nouse sinua ylistämään. (sela) [Ps. 6:6+]

11 Ei haudassa kerrota, että sinä armahdat, ei kadotuksessa, että olet uskollinen!

12 Tunnetako pimeydessä ihmeitäsi, puhutaanko hyvydestäsi unohduksen maassa?

13 Mutta minä huudan sinua, Herra, heti aamulla nousevat rukoukseni eteesi. [Ps. 5:4+]

14 Herra, miksi olet hylännyt minut, miksi kätket minulta kasvosi?

15 Nuoruudesta saakka on osani ollut kova ja kuolema on uhannut elämäni. Näännyksiin asti olen kantanut hirveää kuormaa, jonka olet minulle pannut.

16 Sinun vihasi on kulkenut ylitseni, kauhut musertavat minut.

17 Kaiken päivää ne saartavat minua kuin vedet, ne piirittävät minua joka puolelta.

18 Kaikki ystäväni sinä olet karkottanut, nyt on seuranani vain pimeys.

Englanninkielisessä Raamatussa luku päättyy ”pimeys on läheisin ystäväni”. Mikä tämä tämmöinen rukous on? Miksi tämmöinen rukous on Raamatussa?

Uskovakin voi joutua olemaan pimeydessä pitkän aikaa. Psalmin 88 kirjoittaja käyttää Jumalasta sanaa PELASTAJA (jae 1). Hän siis uskoo Jumalaan pelastajana. Hän rukoilee Jumalaa joka päivä.

Psalmissa 88 kertoja on menettänyt ystävänsä ja on jollain lailla lähellä kuolemaa. On kahdenlaista pimeyttä: asiat voivat olla huonosti ulkoisesti tai sisäisesti. Tai tietenkin molemmilla tavoin. Jos asiat ovat ulkoisesti huonosti, mutta tunnet sisälläsi Jumalan läsnäolon, sinun on helpompi ajatella selviämistä, kuin jos sisäinen valo puuttuu, Jumalan läsnäolon tuntu puuttuu. Psalmin 88 kertojalla kaikki on pimeää.

Pastori Tim Keller sanoo: ”Ei ole parempaa paikkaa oppia armosta kuin pimeys. Ei ole parempaa paikkaa kasvaa, kuin pimeys. Voi olla, että sinulla on synkkää sekä ulkoisesti että sisäisesti. Rukoilet ja synkkyys vain jatkuu. Ja jatkuu. Ja jatkuu. Jatka rukoilemista.”

Yhdessä elokuvassa sanottiin:

”Elämä on kärsimystä – joka muuta väittää, yrittää kaupata sinulle jotakin.”

Raamattu on hyvin realistinen kirja. Se ei yritä myydä sinulle jotain ihmevimpainta, joka tekee elämästäsi helppoa ja mukavaa. Jeesus sanoi, että jos joku haluaa seurata häntä, niin ei muuta kuin risti selkään ja seuraamaan. Helpot lajit on sitten erikseen.

”Maailmassa teillä on ahdistus.”

”Maailma vihaa teitä, niinkuin se on vihannut minua.”

Odotukset kannattaisi olla linjassa realiteettien kanssa. Kukaan meistä ei varmaankaan toivo kenellekään pimeitä aikoja, mutta niitä vain tulee. Pimeät ajat ovat hyvä tilaisuus oppia Jumalan ARMOA. ”Miten voin kertoa sinusta, Jumala, jos olen kuollut?” kysyy Heman.

Joissakin psalmeissa kerrotaan siitä, kuinka Jumala teki hyviä asioita menneisyydessä. Tässä psalmissa ei ole sellaisesta tietoakaan. ”Koko elämäni olen kantanut valtavaa taakkaa.” Jumala, sinä et ole auttanut koskaan! Jumala kestää meidän purnauksemme.

Luiskahdan aina Heprealaiskirjeeseen: voimme uskalluksella astua armon valtaistuimen eteen. Uskalluksella = kaikesta puhuen. Kaikesta. Rukousten ei tarvitse olla siloiteltuja eikä äidinkielen opettajan tarkastamia.

”Seuranani on vain pimeys.” Tässä psalmissa ei ole onnellista loppua. Kukaan ihminen ei auta tässä tapauksessa. Miksi tämä psalmi on Raamatussa? Psalmi 88 kertoo, että Jumala ymmärtää ihmistä, joka on epätoivoinen. Jumala ymmärtää ihmistä, joka on vihainen hänelle. Jumala ei sanonut: ”En minä tuommoista vinkunaa halua Raamattuun! En halua kenenkään rukolevan noin!”

Jumala pystyy samaistumaan ihmiseen, joka rukoilee psalmin 88 sanoin. Jumala on tällä tavallakin rukoilevan miehen tai naisen Jumala. Armollinen Jumala.

Jumala ei ole sinun jumalasi siksi, että

-hymyilet

-sanot kaiken oikein

-teet kaiken oikein

Jumala on sinun jumalasi, koska hän on armollinen jumala. Eikö oo vapauttavaa? Vaikeina aikoina oppii enemmän Jumalasta kuin hyvinä aikoina.

Psalmisti sanoo asioita, joita hänen ei ehkä pitäisi jonkun mielestä sanoa. Kuten Jobkin. Mutta molemmat puhuvat Jumalalle! Molemmille oli annettu sekä ulkoinen että sisäinen pimeys.

Job sanoo Jumalalle kamalia asioita, mutta lopulta Jumala sanoi Jobin kunnioittaneen häntä. Miten? Koska Job rukoili. Job oli vihainen ja valitti, mutta hän oli vihainen ja valitti... JUMALALLE – uskon suhteessa. Job ei

koskaan lähtenyt Jumalan luota. Vaikka ei ymmärtänyt. Vaikka ei saanut Jumalalta mitään muuta kuin onnettomuutta. Saatanan hävisi sen vedon.

Jobin tavoin psalmin 88 kirjoittaja puhuu Jumalalle: ”Pimeys on paras ystäväni.” Mutta sekin sanotaan Jumalalle. Heman kärsi rajallisen ajan – myöhemmin miljoonat ihmiset ovat saaneet lohtua hänen kirjoittamistaan sanoista. Jumala käänsi kärsimyksen joksikin upeaksi.

Jatka rukoilemista. Voit puhua Jumalalle kaiken. Voit tuoda hänelle – ei vain hyviä ja kauniita asioita ja kiitosta, vaan syntisi, epäilysi, pettymyksesi, valituksesi. Meidän kasiluokkalainen valitti vaikeaa uskonnon koetta – jonka vaimoni oli laatinut. Sanoin, että lue nyt, iskä kyselee illalla. Vastaus oli: ”En mä apua halua, mä haluan vain valittaa!” Jumalalle voi valittaa. Psalmi antavat sanat, joilla voit esittää asiasi Jumalalle. Voit itkeä Jumalasi edessä. Huutaa Jumalan edessä. Tai olla vain. Hän on armollinen Jumala ja kantaa sinua.

Jaakko Löytty laulaa:

Viimeisen laulun vielä laulan
Ennen kuin matkaa jatketaan.
Viimeinen huuto vasten yötä:
Käy, Herra, meitä siunaamaan.

Vieläkin toivon, vaikka täällä
Toivoa ei näy ollenkaan.
Nyt käteen tartun Vapahtajan.
Käy, Herra, meitä siunaamaan.

Rukoilla jos en osaisikaan
Mä ikävöidä Häntä saan
Saan sairastaa taas sylissänsä.
Käy, Herra, meitä siunaamaan.

Muut kaikki hylkää, vaan ei Herra,
Hän hyvin hoitaa lapsiaan.
Ja kuivaa kaikki kyneleemme.
Käy, Herra, meitä siunaamaan.

Yhteistä matkaa tehdä saamme
Turvaten vain Vapahtajaan.
Ja risti näyttää meille suunnan,
Käy, Herra, meitä siunaamaan.

Perille kerran taivaan kotiin
Päästään vain yksin armostaan.
Armahda heikkoa ja kurjaa,
Käy, Herra, meitä siunaamaan.

Aamen.